

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN ĐIỆP HOÀN HẢO - KỶ 7

- Huỳnh Tâm -

越南老军官：中越战争解放军没遇到越军精锐！

编辑：曼曼

来源：miercn.com <http://xinwen.k618.cn> 2013-10-14 08:54:00

导语：在越战期间曾经多次审问过被俘的美军飞行员，现在是美国共和党参议员的麦凯恩。你不能移交你不拥有的东西。现在年过八旬的越南老战士裴信上校仍然能用中文叫出他50年前见过的解放军总参谋长罗瑞卿大将，和多次见过的韦国清上将。他曾经在河内战俘营多次审问过被俘的美军飞行员，现在是美国共和党参议员的麦凯恩。

年过八旬的前越南人民军上校裴信曾多次见过中国解放军的韦国清上将。在越战期间曾经多次审问过被俘的美军飞行员，现在是美国共和党参议员的麦凯恩。裴信上校10月10日来到，记者蒙克采访了这位越南老战士。

在1975年攻陷西贡的战斗中，裴信（Bui Tin）上校随同越南人民军的坦克部队最早攻入南越总统府。是他在那里接受了南越最后的领导人杨文明投降。当杨文明表示他正在等待向政府权力时，裴信冷冷地说：“不存在你移交权力的问题。你的权力早就瓦解了。你不能移交你不拥有的东西。”

裴信后来担任过越共党报的副总编。他在80年代中期开始对越南在国际上的孤立感到失望。1990年裴信离开越南开始了在巴黎的生涯。

现在年过八旬的越南老战士裴信上校仍然能用中文叫出他50年前见过的解放军总参谋长罗瑞卿大将，和多次见过的韦国清上将。他曾经在河内战俘营多次审问过被俘的美军飞行员，现在是美国共和党参议员的麦凯恩。

该图片由 雷达嘟嘟 上传至 米尔网 图片版权归原创者所有

1977年访问北京。中排左一：裴信；前排左二起：黎仲迅（后来担任越南国防部长和军队总参谋长），叶剑英，武元甲，H国锋，阮仲永（越南驻中国大使）。

Bắc Kinh triệu hồi những tình báo Hoa Nam hoạt động tại Việt Nam về Trung ương báo cáo khẩn về tình hình chiến tranh. Chu Ân Lai tăng cường cầu viện cho Việt Nam. Nguồn: Hoa Nam.

CHÓI LỢI CỦA "HỒ" ĐEM QUÂN HÁN NHUỘM ĐỎ VIỆT NAM.

Ngày 10 tháng 1 năm 1950. Tại biên giới xuất hiện một nhân vật Hán có tên Trương Tín Dật (张信逸) bí danh Trương Văn Dật, quân hàm Thiếu Tướng, bí thư kiêm tư lệnh Quảng Tây, thi hành lệnh Trung Cộng (CPC). Chức vụ cuối cùng của họ Trương, Ủy viên Bộ chính trị Trung ương đảng và nhà nước Trung Cộng (CPC).

Nhiệm vụ hiện tại của một "thông minh" (tình báo) họ Trương, vào Việt Nam liên lạc những địa chỉ đã định trước, và sau đó họ Trương phối trí công tác bí mật, chia ra làm hai hướng xuất phát. Nhóm một, gồm các b/d Niệm phụ trách điện đài, Phạm Văn Khoa, Ngô Vi Thiện (bí danh), Lê Phát, Lâm Kính. Nhóm hai, gồm Hồ Chí Minh, Bác sĩ riêng của Hồ có b/d Chánh, cần vụ của Hồ có b/d Nhất, Trần Đăng Ninh, Nguyễn Thế Tài và Lý Thủy Thọ.

Cả hai nhóm tiếp nhận, tận tụy thi hành lệnh của Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc (CPC). Nhiệm vụ của họ không liên quan đến những đơn vị hành quân hay đặc nhiệm.

Người được chọn cần kinh nghiệm chiến đấu những năm 1948, đã từng tham gia chiến dịch phát động khẩu hiệu "Chuyển mạnh từ cầm cự sang tổng phản công" (去强烈抵制和反击总) từ phía bên kia Việt Bắc, chiến dịch gây cảm hứng cho những thành phần người Việt "ba rọi" hăng hái đem thân trao cho Hán, tạo cơ hội cho những người cộng sản tại bưng biền phấn khởi. Và năm 1949, các đơn vị quân cộng sản miền Bắc được lệnh chuẩn bị cho những chiến dịch Thu Đông như thường lệ mỗi năm. Cho đến nay cuộc chiến phức tạp đã bước qua năm thứ tư, tình hình trên chiến trường lúc nào cũng sôi động.

Trong khi đó, Bắc Kinh triệu hồi Hồ Chí Minh, giao lại chiến trường cho những Cố vấn Trung Cộng chỉ huy, Giáp và Đồng có nhiệm vụ tử thủ chiến khu bên trong lãnh thổ Việt Nam, quân giải phóng Trung Quốc ứng chiến vòng ngoài, đóng quân bên kia biên giới tại khu tự trị Choong. Một đoàn quân khác 20.000 chiến binh, trợ chiến đang di chuyển bọc hậu, đã vượt sông Trường Giang Nam Hạ, tiến vào bám sát nách biên giới Việt Nam.

Trương Tín Dật (张信逸) được tình báo Việt Hoa Nam cung cấp toàn bộ tài liệu về tình hình quân sự, quân số, vũ khí, khả năng chiến đấu của Việt Minh và quân Pháp trong phạm vi toàn quốc, đối chiếu phù hợp tài liệu của Bộ Tổng tham mưu Hồ Chí Minh. Công tác bố trí bí mật, một đoàn cán bộ cao cấp của Trung ương đảng cộng sản Việt Nam đi từ Việt Bắc lên biên giới qua Trung Quốc và điểm cuối đến Bắc Kinh. Nhóm một, nhận chỉ thị đem theo một cái võng, chăn bông và đèn cầy, điều này làm những thành viên trong nhóm hơi thắc mắc, tưởng chừng đi đón Hồ Tùng Mậu người cao niên nhất trong Trung ương đảng đã từng hoạt động lâu năm bên Trung Quốc.[1]

Cuộc hành trình khởi hành từ Bắc Cạn, Cao Bằng, Trương Tín Dật luôn nhắc nhở 2 nhóm phải giữ tuyệt đối bí mật, mỗi ngày di chuyển 30 kilo mét, đạp mọi trở ngại bằng cõn lỏ đất, từng chặng

đường đều có cán bộ tỉnh ủy viên dẫn đường, khi nghỉ chọn nhà đồng bào cơ sở tin cậy của đảng hay có gốc cán bộ cách mạng địa phương, khi đoàn đến, gia đình của chủ nhà tạm lánh, trong nhà để sẵn đầy đủ gạo, thực phẩm, đoàn tự nấu ăn lấy. Trong đêm đoàn tạm trú không tiếp xúc với bất cứ ai, kể cả tỉnh ủy viên dẫn đường, tỉnh ủy viên phải ở nhà khác, gần đâu đó, khi cần nhóm sẽ chủ động tìm đến.

Thuở ấy Pháp còn chiếm thị xã Cao Bằng, kiểm soát đường số 4, cho nên Trương Tín Dật phải mở hành trình len qua núi Lam Sơn. Trung Cộng có đặt một Công binh xưởng "Lê Tố" trên đỉnh núi tại Thủy Khẩu, huyện Long Châu tỉnh Cao Bằng (nay thuộc tỉnh Quảng Tây) đường đi sang qua đất Trung Quốc thuận tiện hơn và rất gần.

Vừa sang biên giới Trung Quốc, Trương Tín Dật liên lạc với cán bộ của chính quyền nhân dân giải phóng, riêng Lâm Kính có tên khai sinh Lâm Cẩm Như, gốc Hán cũng liên lạc được với gia đình, vốn cơ sở cách mạng Trung Cộng. Trước khi xuất phát từ căn cứ Việt Bắc, Bộ Tài chính, giao cho mỗi người mang theo 7 thoi vàng, gặp việc cấp bách làm lộ phí. Nhờ quan hệ của Lâm Kính chưa dùng đến vàng, trong khi chờ nhóm thứ hai tại nhà khách của huyện Long Châu, cả nhóm được ăn cơm trưa thoải mái.

Hồ Chí Minh đi Tàu cầu viện.

Nhóm một, tạm nghỉ ngơi tại Long Châu vài ngày không hiểu lý do nào dừng chân ở đây, sáng hôm sau Trương Tín Dật cho biết: "Nhóm hai, đã đến nơi an toàn, hiện ở tại địa điểm bí mật, tất cả theo tôi".

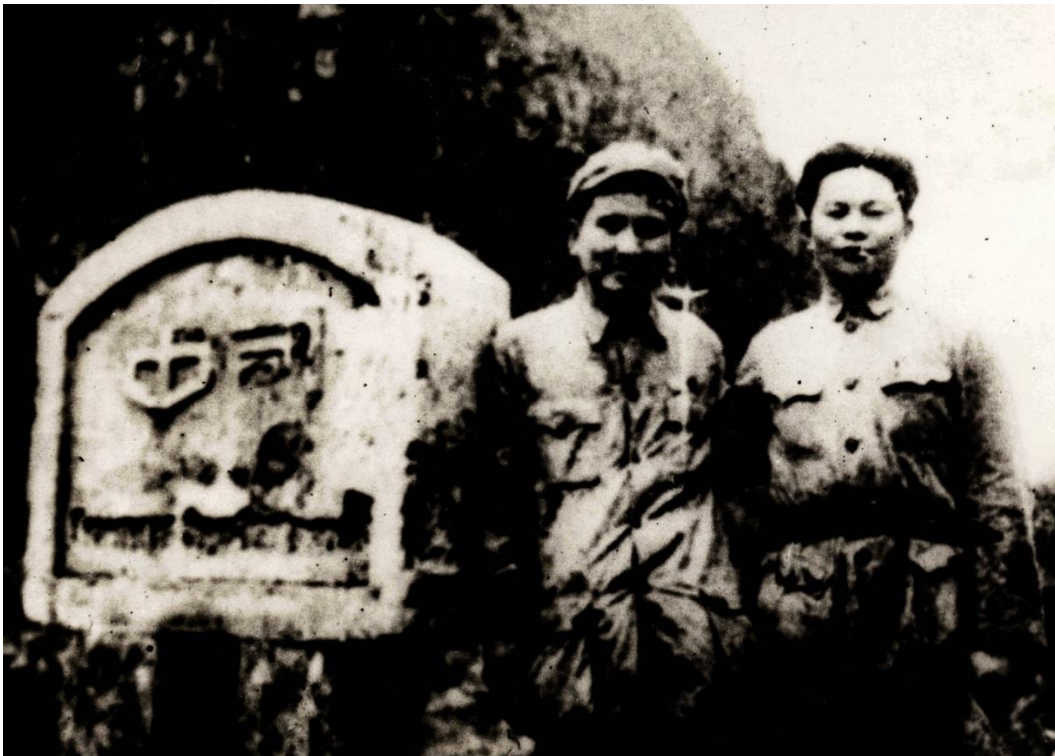

Từ trái: Lê Phát, b/d Niệm, Hồ Chí Minh nằm trên võng, b/d Nhất, Phạm Văn Khoa.
Nguồn: Bạch Di, bản quyền Huỳnh Tâm.

Được biết nhóm hai, cũng phải băng rừng lội suối, đạp chông gai, đường rừng núi Lạng Sơn cheo leo nguy hiểm, vất vả lắm gan khổ mới đến nơi an toàn, đặc biệt nhóm hai có đại đội Trung đoàn 174, chính Trung đoàn Trưởng Nguyễn Thế Tài trực tiếp chỉ huy, bảo vệ suốt hành trình, và Cục Quân báo thuộc Bộ Tổng tham mưu Việt Minh cử Lý Thủy Thọ, một tình báo Hoa Nam hoạt động lâu năm tại Việt Nam, phối hợp với Trương Tín Dật. Lạ thay chỉ có vài người biết lão già bịt mặt là ai, đang nằm trên võng cáng, từ Việt Bắc đến Quảng Tây, suốt hành trình ông ta ít xuống võng chỉ khi cần, cho nên thay phiên nhau cáng, ăn uống trên võng như người bệnh, và không nói chuyện, những người trong nhóm tưởng rằng lão bệnh nhân đang chờ ngày chết.

Vừa vào đất Trung Quốc, Lý Thủy Thọ liên lạc với đại quân Trung Quốc, và nhờ họ điện về Bắc Kinh. Mao Trạch Đông trả lời: "Vui mừng tiếp đón phái đoàn của Trung ương Việt Minh". Trương Tín Dật dẫn nhóm một vào thẳng trụ sở có lính giải phóng Trung Quốc gác ở ngoài cửa, đi lần đến một toà nhà, vào tới trong căn phòng thấy có Trần Đăng Ninh sử lý thường vụ Trung ương Đảng, từ đầu kháng chiến được Hồ giao giải quyết đẹp các việc quan trọng nhất như vụ gián điệp H122, vụ vua Mèo ở Hà Giang và các vụ Lạng Đạo tỉnh Hòa Bình. Phạm Văn Khoa bí thư riêng của Trần Đăng Ninh và Trương Tín Dật giới thiệu một quân nhân Trung Quốc, người tầm thước, nhanh nhẹn, cao lớn:

– Đây là Phó sư trưởng Tạ Lương Anh, được Mao chủ tịch cử đón đoàn của Trương Tín Dật từ Bắc Cạn, Cao Bằng đến Long Châu.

Tại cột mốc biên giới Trục Tây (TQ-VN) bên trái cán bộ Giải Phóng Quân Trung Quốc đi đón phái đoàn. Phó sư trưởng Tạ Lương Anh nhận lệnh của Mao, đón tiếp Hồ Chí Minh, lo ăn ở, từ khi đến cũng như khi về lại biên giới Việt-Trung. -- Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Lúc này trong phòng gồm có Niệm, Nhất, Bác sĩ Chánh, Ngô Vi Thiện, Phạm Văn Khoa, Lê Phát, Lý Thủy Thọ, Nguyễn Thế Tài, Trương Tín Dật, Hồ Chí Minh, và Tạ Lương Anh. Ông ta luôn miệng cười đều (狡), (theo lời của họ Trương). Bởi thấy một ông già đang ngồi trên giường gỗ, tay cầm điếu thuốc lá thơm, hút như kẻ nghiện, từ đầu đến mặt vẫn còn trùm khăn như đang bệnh sốt rét rừng.

Ngày 18/1/1950. Ảnh chụp trước một Hương công sở thôn tại huyện Long Châu Nam Ninh (Quảng Tây). Từ trái qua phải: B/d Niệm phụ trách điện đài riêng của Hồ, bí danh Nhất (sĩ quan chuyên lo cần vụ hàng ngày của "Hồ"), Bác sĩ Chánh, Ngô Vi Thiện (bí danh), Tạ Lương Anh, Phạm Văn Khoa, Hồ Chí Minh với chiếc khăn len đen, trùm từ đầu đến cổ, chỉ để hở mặt, gián sắc như kẻ trộm thua cuộc đêm dài mệt mỏi, và Lê Phát. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Công việc đầu tiên Trương Tín Dật thông báo cho hai nhóm hợp thành một đoàn, bây giờ mọi người trong đoàn mới biết "Hồ" đi Tàu cầu viện. "Hồ" vẫn đội khăn len trùm đầu kéo xuống cổ, chưa ai biết đến bao lâu chiếc khăn quàng len hết tác dụng, càng không biết bí mật bên trong. "Hồ" mặc bộ đồng phục kaki, kiểu Tôn Trung Sơn, bên ngoài khoác chiếc áo bông đen, lúc này, đôi khi chịu khó xuống võng đi bộ.

"Hồ" thường trao đổi với b/d Chánh, bác sĩ riêng về tình hình sức khỏe, b/d Nhất sĩ quan chuyên lo cần vụ hàng ngày cho "Hồ", và b/d Niệm phụ trách điện đài. "Hồ" rất tin tưởng những người trong đoàn đã được chọn từ tinh báo Hoa Nam. Tuy nhiên vẫn phải che mặt bởi trong chuyến hồi hương cố quốc còn nhiều phức tạp và bí ẩn bên trong.

Lắm lúc Trương Tín Dật cử các ông Lâm Kính, Ngô Vi Thiện và Niệm, phụ trách cơ yếu điện đài tiền trạm, khi đoàn đến nhà khách của huyện, nhận được một thông báo: Tất cả cùng ở chung

một nhà, từ đây họ với tư cách đoàn "tùy tùng". Trần Đăng Ninh làm Trưởng đoàn, Lâm Kính, Phạm Văn Khoa lo việc tiếp xúc bên ngoài. Những tùy tùng, ăn ở riêng một phòng đối diện phòng của "Hò". Mỗi bữa ăn của đoàn tự đến nhà ăn tập thể, còn Hò ăn cơm riêng do cần vụ Nhất lo tất cả, mỗi khi di chuyển, cần vụ Nhất đưa cho Hò một ba lô nhỏ mang trên vai như mọi tùy tùng khác, khó ai có thể nhận ra Hò, thực sự Hò cố tình để lộ thân phận trước sự bảo vệ của mạng lưới Hoa Nam, bí mật đó chỉ che đậy được người dân bản xứ.

Hò Chí Minh và Trần Đăng Ninh xem bố cáo của Giải Phóng Quân Trung Quốc mới dán trên tường, trong khi chờ đợi ăn cơm trưa. -- Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Suốt hành trình Hò giao tiếp bằng ngôn ngữ Hán âm giọng Hẹ. Sau buổi tiệc chiều hôm đó, Trương Tín Dật vào phòng hỏi Hò:

- Tạ Lương Anh đề nghị, sáng mai chúng ta lên đường sớm, từ 5 giờ cho mát. Nghỉ ăn trưa ở dọc đường. Có thể mới đến Nam Ninh sớm, thấy thế nào ? "

Hò cười đáp:

- "Trưởng đoàn lấy quyết định, ư sao mà hỏi tôi làm gì ?" Mọi người tiếp tục ăn cơm.

Hôm sau đoàn đi rất sớm, có thêm một đại đội lính giải phóng Trung Cộng bảo vệ, lúc này Hò bỏ lại võng cang sau lưng, di chuyển bằng bốn xe tải, hai xe đi đầu, hai xe đi cuối. Tạ Lương Anh đi một xe Jeep nhỏ sau xe lính, nhóm Trương Tín Dật đi "đại xa" có hai băng ghế dọc theo thành xe, phía giữa rộng, cần vụ Nhất chọn một chỗ, kê nệm bông ép, gói cao để Hò nằm êm ngủ ấm. Trước khi ra xe, Hò cẩn thận kiểm tra lại chiếc mũ len, kéo xuống che kín mặt, đeo ba lô trên vai rồi đi ra xe.

Trong buổi ăn ở trưa ở dọc đường, bên trái: Lâm Kính, Hồ Chí Minh. bên phải: Trần Đăng Ninh đội mũ cối, Phạm Văn Khoa, còn lại những cán bộ tỉnh ủy viên Trung Quốc. - Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Trưa hôm sau, Tạ Lương Anh cho dừng lại ở một Hương công sở bên đường để nghỉ ngơi và ăn cơm trưa. Ông cho bố trí cảnh giác, một số khác thu xếp phía trong nhà và dọn cơm cho đoàn. Trong khi chờ đợi, Hồ và Trần Đăng Ninh đọc các thông báo dán trên tường của chính quyền Trung Cộng nói về những quy định tại vùng mới giải phóng. Buổi ăn trước Hương công sở, Hồ vẫn đội mũ len kín đầu, chỉ hở mặt, lần này Hồ giả nông dân chân đi đất, những ai chú ý cũng nhận ra được, đáng một kẻ lưu manh hơn là người làm cách mạng, bởi trên tay cầm điếu thuốc thơm, hút bốc khói phì phào.

Tạ Lương Anh cùng ăn cơm với đoàn, Hồ tinh nghi để ý thấy Tạ Lương Anh lắng nghe từng lời nói của những thành viên trong đoàn, hình như hiểu được tiếng Việt. Đôi lúc ông nói với Lâm Kính bằng tiếng Quan Thoại, chêm vào vài tiếng Việt, giọng Nam Bộ. Lâm Kính và Trần Đăng Ninh có cùng nhận xét, nghi ngờ Tạ Lương Anh tình báo của Tưởng Giới Thạch nằm vùng trong "thông minh Hoa Nam". Ăn xong, nghỉ ngơi một chút, đoàn xe lại tiếp tục hành trình.

Trong buổi tiệc chiêu đãi đầu tiên tại Nam Kinh ngày 21 tháng 1 năm 1950. Hồ không còn phủ đầu bịt mặt nữa, công bố: "Từ nay tôi sẽ thay đổi lịch sử Việt Nam". bên trái: Tạ Lương Anh, bên phải: Trần Đăng Ninh, đối diện Hồ là Trương Tín Dật (张信逸), bí thư kiêm tư lệnh Quảng Tây sau này là thành viên trong bộ chính trị nhà nước Trung Cộng, những người còn lại cán bộ cao cấp của tỉnh Quảng Tây. Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Tại thành phố Nam Ninh.

Bỗng một lúc lâu, mọi người thấy Tạ Lương Anh đến, theo sau một đoàn xe du lịch kiểu Mỹ, còn mới bóng loáng, xe dừng lại, ông Tạ bước xuống xe, tay làm hiệu cho đoàn xe dừng lại, ông đi về phía phái đoàn. Trần Đăng Ninh tiến về phía trước ông Tạ, hai người nói chuyện với nhau một lúc, Ninh trở về, lúc này cả đoàn đã lên xe.

Tạ Lương Anh nói với Hồ:

– Tôi liên lạc với các đồng chí ở tỉnh Quảng Tây và Quân khu Hoa Nam, tất cả đều biết có Hồ chủ tịch đi trong đoàn này nên họ đến đây chào Chủ tịch".

Mấy tháng sau, một tờ báo xuất bản tại Hồng Kông loan tin ngắn: "Hồ Chí Minh sắp sang làm chủ tịch tỉnh Quảng Tây" (胡志明总统即将广西省). Bài báo đã nói rõ từng ngày giờ Hồ đến Nam Ninh. Đúng sự thực diễn biến chính trị, chỉ có điều bản tin đưa chậm vài tháng.

Báo Hồng Kông loan tin không sai, tin đó do tình báo chính trị Hồng Kông cung cấp: "Mao Trạch Đông muốn thay đổi nhân sự vào vị trí chiến lược Quốc tế cộng sản, bằng sự chọn lựa đưa Hồ Chí Minh về nhậm chức tỉnh ủy Quảng Tây. Hồ Tập Chương nhậm chức chủ tịch Việt Nam và Hồ Tùng Mậu nhậm chức đảng cộng sản Đông Dương" (毛泽东想改变人员在国际共产胡志明选择就职委员会广西的战略地位. 首届湖分会主席何东茂越南和印度支那就职).

Tạ Lương Anh đưa Hồ và đoàn tùy tùng về Trung tam Giao Tế Xứ của tỉnh, vào một phòng rộng, có ghé kê sát tường, giữa phòng là một bàn đầy hoa quả, bánh trái và nước. Hồ kéo mọi người ngồi một góc riêng chăm chú nói chuyện với Trần Đăng Ninh, còn Lâm Kính đứng nói chuyện với Tạ Lương Anh cùng vài cán bộ Trung Quốc. Từ xa vọng lại lời nói của Hồ bằng tiếng Hán:

– 现在, 我的家 (Bây giờ đã về nhà của ta rồi).

Đoàn tùy tùng lên lầu, mỗi người được phân phối phòng riêng. Nửa giờ sau, Trương Tín Dật đến, Hồ ôm hôn ông, nói chuyện thân mật. Hồ đã biết ông từ trước là Tư lệnh Tân tứ quân, hoạt động ở Hoa Nam. Lúc này, Hồ đồng ý tiếp một số lãnh đạo của quân khu Hoa Nam và tỉnh ủy Quảng Tây để bàn công tác, căn cứ vào tình hình địa phương, trong lúc chờ đợi viện trợ to lớn và nhiều mặt hơn từ Bắc Kinh, trước mắt, quân khu và tỉnh ủy có thể giúp ngay cho phía Việt Nam nếu cần. Hôm sau, Hồ gặp Trần Đăng Ninh, Lâm Kính và Phạm Văn Khoa, họp suốt cả ngày để bàn việc chuyển đi cầu viện.

Trần Đăng Ninh, Hồ Chí Minh, Lâm Kính, Phạm Văn Khoa, đọc những báo cáo của Bắc Kinh và bàn luận kế hoạch cầu viện. -- Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Sáng ngày 20 tháng 1 năm 1950. Trong khi chờ ăn sáng, báo hàng ngày (Thời báo) đưa đến, Hồ lướt qua tờ báo nói: "Có tin hay, các chú lại cả đây "Bác" đọc cho nghe". Mọi người đến đông đủ, Hồ lật vào trang trong tại cột đầu có tit lớn, dịch: "Chính phủ Liên Xô và Trung Quốc chính thức đặt quan hệ với Việt Nam".

Hôm sau, Hồ bí mật gặp tướng Trần Canh, mà Hồ đã quen biết từ trước, Ông ta sắp đi Vân Nam cho nên chụp chung với Hồ một tấm ảnh kỷ niệm. Hồ làm một bài thơ tặng Trần Canh:

*"Khi xưa gặp chú một thanh niên
Nay chú cầm quân giữ soái quyền
Trăm vạn hùng binh theo lệnh chú
Giữ gìn cách mạng cõi điền biên".*

Tạ Lương Anh kể lại gia thế để Hồ và đoàn tùy tùng an tâm: Tôi còn một mẹ già sống tại Chợ Lớn Sài Gòn miền Nam Việt Nam, năm 1938 lúc còn trẻ, nghe nói đến Vạn Lý trường chinh, tôi mê quá, nên trốn lên một chiếc tàu đi Thượng Hải. Từ đó tôi tìm đường vào Diên An, tham gia Hồng quân Trung Quốc và lên được tới Sư trường. Khi có tin phái đoàn của Trung ương đảng Việt Nam sang, trên cử tôi đi đón. Nay tôi chúc phái đoàn của Hồ, hy vọng chuyến đi cầu viện thành công. Sau này là Trung tướng Tạ Lương Anh, cụm trưởng tỉnh báo Hoa Nam tại Chợ Lớn miền Nam Việt Nam.

Hôm sau, phái đoàn được phát mỗi người một bộ quân phục Giải phóng Trung Quốc. Hồ không còn đội mũ len như trước nữa, ngày mai cả đoàn đi bằng phương tiện quân xa, từ Nam Ninh đến Liễu Châu, từ đó khởi hành bằng tàu hoả đến Bắc Kinh.

Tướng Trần Canh, chuẩn bị đi chiến trường Vân Nam, chụp ảnh kỷ niệm vì đã quen biết nhau từ trước, sau này Trần Canh làm Phó Tổng tham mưu trưởng GPQTQ. -- Nguồn: ĐV, bản quyền Huỳnh Tâm.

Mao Trạch Đông bí mật lập Hồ làm chiến lược Việt Nam.

Ngày 01 tháng 10 năm 1949. Bắc Kinh công bố: Cộng hòa Nhân dân Trung Quốc. Đồng thời củng cố tình hình Cộng sản ở Việt Nam và Đông Dương bởi lãnh đạo Hồ Chí Minh, vào thời điểm này tuy Mao Trạch Đông chưa hẳn tiếp nhận HCM làm một đệ tử lý tưởng, bởi đại đa số người Việt không thiện cảm với Hồ. Phải chờ sau khi thành lập nhà nước Trung Cộng, Mao mới để mắt nhiều hơn vào Việt Nam, phần lớn, trong đó có vị trí chiến lược, và vùng lãnh thổ có nhiều cơ sở tài sản khác tại Việt Nam, vẫn còn nằm trong tay của quân đội Pháp, tại biên giới Trung-Việt Nam cũng còn do quân đội Pháp hoàn toàn kiểm soát.

Cộng hòa Dân chủ Việt Nam của đảng Hồ, và các cơ quan, lãnh đạo quân sự chỉ có thể hoạt động trong phạm vi bí mật, từ Hà Nội đến vùng núi rừng sâu miền Bắc Việt Nam, cho nên cần có sự lãnh đạo cuộc kháng chiến chống Pháp trong nhân dân Việt Nam. Tại thời điểm này, cộng đồng Quốc tế không có một sự công nhận nào đối với quốc gia có tên nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, cũng không phải bất kỳ tổ chức Quốc tế nào để lòng đến thiết lập liên lạc với Việt Minh. Cũng như một số phương tiện truyền thông phương Tây đã tuyên bố:

"- Sự lãnh đạo của Cộng hòa Hồ là một "bóng ma" của nước Trung Cộng". Vì vậy, khi Việt Nam không có vị thế Quốc tế, cũng không nhận được bất kỳ viện trợ nào.

Dù rằng, Trung Cộng đã chiến thắng tại đại lục Trung Hoa, nhưng không phải chiến thắng tất cả, vì vậy Mao Trạch Đông đẩy mạnh chiến tranh chống Pháp ngoài tiền tuyến (Việt Nam), Mao lãnh đạo cả bóng cộng sản Hồ, thốt nhiên Hồ được Mao khuyến khích cướp lân bang. Mao lấy quyết định cho phép Hồ nối vào đường dây điện "đỏ", phục vụ chiến tranh, Hồ còn yêu cầu Trung Quốc viện trợ nhiều hơn nữa và vô hạn.

Năm trước vào tháng 9 năm 1949. Hồ Chí Minh lấy quyết định cử Lý Bích Sơn (李碧山) tức Lý Ban (李班), đại diện đảng Cộng sản Đông Dương làm Ngoại trưởng tại Trung Quốc. Nguyễn Đức Thụy (阮德瑞) làm giám đốc ngoại giao của Ủy ban Đông Dương và Đảng Cộng sản Việt Nam, Hoàng Văn Hoan vẫn giữ đại sứ của nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam tại Bắc Kinh. Hồ Chí Minh (胡志明) cử những cán bộ tình báo Hoa Nam làm tay chân của mình, đã từng ở Trung Quốc, nay thay mặt Hồ tại Bắc Kinh. Trung Cộng lấy quyết định thôi thúc Hồ thực hiện chiến tranh chống Pháp. Theo kế hoạch của Mao, vận dụng và tạo điều kiện pháp lý cho Hồ được phép nhận vũ khí, đạn dược, y tế, và tài chính của Trung Quốc, nếu viện trợ tự nhiên, thì chuyện nhiều ít không thành vấn đề, miễn người dân Trung Hoa đáp ứng phong trào Quốc tế cộng sản anh em.[2]

Mao Trạch Đông bí mật thành lập đường dây điện nóng, tạo điều kiện cho Hồ Chí Minh chuyển đến tận tay những nhà lãnh đạo Trung Quốc và Thú rừng số 5 tại Việt Nam. Hồ Chí Minh viết tay những bức mật thư gửi Chu Ân Lai (周恩来) và Đặng Dĩnh Siêu (邓颖超) yêu cầu cho phép Hồ thanh toán bằng phần lãnh thổ biên giới ở phía Bắc Cao Bằng giáp Quảng Tây. Để duy trì bí mật thư này, đầu bức thư bút danh Hồ Chí Minh sử dụng ngôn ngữ Hoa Nam gọi nhau bằng "Ân-Dĩnh ca"-恩哥颖.

Hồ gửi mật thư cho Ân-Dĩnh ca (恩哥颖), tên của Chu Ân Lai và Đặng Dĩnh Siêu).

1949年9月，胡志明市碧的儿子决定派李（李碧山）即时阮文黎委员会（李班），印度支那共产党在中国外长的代表。阮德翠（阮德瑞）作为外事委员会和印度支那共产党主任。胡志明市（胡志明）民选官员和中国共产党断然基本在中国。两位代表在北京的党浩，建设攻打法国的制度，接受武器，弹药医疗，金融和中国尽可能多地。对于结果，胡志明写了一封信，一方面派出周恩来（周恩来），邓颖超（邓颖超）请允许高平的广西接壤，北金所胡的边界领土。为了保持这一秘密，第一片叶子信，胡志明市越南用中国语叫“定案件”（恩哥颖）

Nội dung mật thư của Hồ Chí Minh xin thanh toán nợ chiến tranh bằng cách chi trả đổi đất lãnh thổ biên giới ở phía Bắc Cao Bằng. -- Nguồn: Hoa Nam.

Tháng 11 năm 1949. Hồ Chí Minh ủy nhiệm Lý Bích Sơn (李碧山), Nguyễn Đức Thụy (阮德瑞) đến Bắc Kinh, qua bức mật thư gửi cho Lưu Thiếu Kỳ, nội dung chuyển tải các yêu cầu viện trợ

quân sự cho Việt Nam, hỗ trợ chính trị và xin công nhận ngoại giao của Trung Quốc theo thư mật.

Mao Trạch Đông và Hồ Chí Minh liên kết xây dựng Quốc tế Cộng sản qua đường dây điện "đỏ". Quân ủy Trung ương Trung Quốc (CPC) cũng bắt đầu nghiên cứu và tham vấn với hai đại diện của các thiết lập quan hệ ngoại giao, và các vấn đề có liên quan hỗ trợ cho nhau nhiều hơn.

Ngày 28 tháng 12 năm 1949. Quân Ủy Trung ương Trung Quốc (CPC), gọi Hồ Chí Minh cho biết: "Đồng ý thành lập, ngay tức khắc các quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam", nhưng muốn đạt được điều này Trung Cộng đưa ra khuyến nghị: "Trung ương đảng Trung Cộng, đề nghị chọn tên nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, dưới sự lãnh đạo của đồng chí Hồ Chí Minh (MTĐ đặt để tên nước cho HCM). Có thể mới phù hợp tên nước Cộng hòa Dân chủ Trung Quốc, về phía Việt Nam phải lập tức đưa ra một công bố công khai, và tuyên bố bằng phương tiện phát thanh hay truyền thông quốc gia. Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Quốc".

“中国共产党中央委员会的建议，建议改变下，同志胡志明市的秋天名越南民主共和国，有一个合适的名称越南民主共和国和中国南部公开声明，宣布准备建立外交关系，并通过全国媒体播出。”

Khuyến nghị của Trung Cộng đặt Việt Nam vào chiến lược tiền tuyến của Trung Quốc. Nguồn: Hoa Nam.

Hồ Chí Minh viết thư mật gửi cho Đặng Dĩnh Siêu:

– Đại ca, tỷ vĩ nhân, những năm qua em luôn luôn bỏ lỡ cơ hội, và đến nay có quá nhiều nhớ đến đại ca, và nay đệ muốn để hết tâm trí về tình riêng. Nhờ người anh vĩ đại thay mặt cho sự phát triển cuộc cách mạng tại Việt Nam, hy vọng đại ca chúc mừng sự nghiệp của tôi, "ắt chuyển kinh doanh này trong những năm tháng gần đây nhất định khá tốt, hy vọng từ đây có nhiều cơ hội để giành chiến thắng và chiến đấu hơn nữa, tôi xin gửi đến đại huynh tỷ lòng chân thành và hy vọng sự giúp đỡ của đại vĩ nhân". Bức mật thư chữ ký cuối cùng, sử dụng bút danh Hồ Chí Minh trong chiến tranh chống Nhật Bản tại Trung Quốc, tôi sử dụng bút danh "Hồ Quang" (胡光).

胡志明偷偷写信给邓颖超:

- 伟大的伟大的父母是谁，多年来我总是错过机会，太多伟大的歌曲记忆，重点是它自己。现在，多亏了代表越南革命的发展的巨大希望哥哥大哥哥，祝贺我的职业生涯“，”肯定从参观这项业务在最近几年给定的还不错，希望有很多机会取胜，打了一遍，我想上大学家长十亿诚信更快，希望能帮助你。“，一个签名信终于，使用假名胡志明市情报在中国对日本的战争，我用的是笔名“弧”（胡光）。

Bức thư mật của Hồ Chí Minh gửi Chu Ân Lai qua trung gian Đặng Dĩnh Siêu. Nội dung viết rất rõ "ắt chuyển kinh doanh này trong những năm tháng gần đây nhất định khá tốt, hy vọng từ đây có nhiều cơ hội để giành chiến thắng và chiến đấu hơn nữa. Ký tên "Hồ Quang" (胡光)".

Nguồn: Hoa Nam.

Sau khi nhận được của Trung ương (CPC) Telegraph, vào ngày 14 tháng 1 năm 1950. Hồ Chí Minh ban hành tuyên bố với các chính phủ trên thế giới: "Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam là chính phủ hợp pháp duy nhất của tất cả người dân Việt Nam với lợi ích chung của nhân dân, Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao với bất kỳ chính phủ và sẵn sàng hợp tác trong một bình đẳng phù hợp và tôn trọng lẫn nhau đối với chủ quyền quốc gia và cơ sở lãnh thổ, để tìm kiếm sự phòng thủ chung của hòa bình và dân chủ thế giới".

Ngày hôm sau, Bộ trưởng Ngoại giao Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, Hoàng Minh Giám (黄明鉴), viết thư gửi Thủ tướng Chu Ân Lai Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc, tuyên bố rằng "Công nhận chính phủ Cộng hòa Nhân Dân do Chủ tịch Mao Trạch Đông lãnh đạo nước Trung Quốc". Tiếp theo cùng ngày Trung Quốc tuyên bố "Quyết định thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức với Cộng hòa Nhân dân Việt Nam với chính phủ và trao đổi đại sứ."

在收到中共中央电报后，胡志明于1950年1月14日发表声明，向世界各国政府宣布：“越南民主共和国政府是越南全体人民唯一的合法政府。为了人民的普遍利益，越南民主共和国政府准备与任何愿在平等和互相尊重国家主权及领土的基础上一致合作的政府建立外交关系，以谋共同保卫世界的和平与民主。”次日，越南民主共和国外交部长黄明鉴致函周恩来总理兼外长，宣布“承认毛泽东主席所领导的中华人民共和国政府”，“决定与中华人民共和国政府建立正式外交关系，并交换大使”。

Hồ Chí Minh thực hiện đúng lời hướng dẫn của Mao, chọn thể thức ngoại giao để giải quyết một ca mổ ướp xác Việt Nam. Nguồn: Hoa Nam.

Vào ngày 18, Chu Ân Lai gửi đến Hoàng Minh Giám văn thư hồi đáp ngoại giao:

"- Cộng hòa nhân dân Trung ương của Chính phủ nhân dân Trung Quốc và Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam sẵn sàng thiết lập quan hệ ngoại giao và đại sứ trao đổi, quan hệ ngoại giao giữa hai nước nhằm củng cố và tăng cường tình hữu nghị và hợp tác giữa hai nước".

Và bày tỏ sẵn sàng công nhận Trung Quốc sau khi thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam, Liên Xô, Bắc Triều Tiên và Đông Âu, Trung Âu tất cả các chính phủ dân chủ nhân dân cũng đã được công nhận Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Cho đến nay, Cộng hòa Dân chủ Việt Nam cuối cùng đã thoát khỏi bản thân của "ma Trung Quốc" không còn diệt vong đất nước, trong môi trường Quốc tế mới và bối cảnh Quốc tế đã mở ra một cuộc đấu tranh chống Pháp mới.

18日，周恩来回复黄明鉴：“中华人民共和国中央人民政府愿意和越南民主共和国政府建立外交关系并互派大使，借以巩固两国邦交，加强两国的友好和合作。”在中国承认并表示愿意与越南建立外交关系后，苏联、朝鲜和东欧、中欧各人民民主国家政府也先后承认了越南民主共和国。至此，越南民主共和国终于彻底摆脱了“幽灵”国家的厄运，在新的国际环境和国际背景下翻开了反法斗争新的一

Đối với Trung Cộng ngoại giao cũng là một phương thức cướp lân bang, tuy nhiên có cấp giấy chứng nhận qua hình thức ngoại giao, trò chơi đều của Mao-Hồ công nhận lẫn nhau để có hình thức Quốc tế. Nguồn: Hoa Nam.

Tại Bắc Kinh, Hồ nhận được báo tin của Hoa Nam từ trong nước gửi ra, vừa tung ra khẩu hiệu "Một triệu lần dân chủ hơn chế độ tư bản" làm đẹp cho đảng và chế độ. Người trí thức từng bưng đóaan nhận, hy vọng tương lai không bao giờ có. Một bánh vẽ đại bịp quá tầm phóng pháo, từ đó lịch sử dân tộc Việt Nam kéo dài đến nay đã 74 năm, vẫn chưa thấy xuất hiện một lần "dân chủ" (1940-2014). Hồ thừa biết độc đảng cộng sản, cai trị bằng bàn tay sắt thép không bao giờ cho dân tộc Việt Nam hưởng được một tí mùi "dân chủ". Hồ Quang (La Liêu) nói: "đừng xôn xao cũng đừng hy vọng chỉ chước lấy đau khổ triền miên" (不要搅拌，不要指望仅仅要求慢性疼痛!).

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

[1] Cuộc hành trình bán nước bí mật của Hồ Chí Minh.

http://www.daenwang.cn/culture/shcq/shcq_3344.html

[2] Hồ Chí Minh tiếp nhận 5 quyết định của Trung Cộng.

http://news.ifeng.com/history/special/zhengyankanyuenan/detail_2010_05/17/1523695_0.shtml .

